

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Jaroslava Vlašína a soudců JUDr. Jiřího Pally a JUDr. Jana Vyklického v právní věci žalobce: **A. M.**, zast. Organizací pro pomoc uprchlíků, se sídlem Kovářská 4, 190 00 Praha 9, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra České republiky**, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 26. 11. 2013, č. j. OAM-341/ZA-ZA15-ZA15-2013,

t a k t o :

K projednání a rozhodnutí věci vedené u Krajského soudu v Brně pod sp. zn. 22 Az 29/2013-13 **je příslušný** Krajský soud v Brně.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobou ze dne 3. 12. 2013, doručenou Krajskému soudu v Brně osobně dne 29. 11. 2013, se žalobce domáhal přezkoumání rozhodnutí žalovaného ve věci žádosti o mezinárodní ochranu ze dne 26. 11. 2013, č. j. OAM-341/ZA-ZA15-ZA15-2013.

Krajský soud v Brně usnesením ze dne 4. 12. 2013, č. j. 22 Az 29/2013 - 13, které nabylo právní moci dne 11. 12. 2013, věc postoupil Městskému soudu v Praze s odůvodněním, že dle databáze uprchlíků žalobce odešel dne 28. 11. 2013 z adresy hlášeného pobytu-Přijímacího střediska v Zastávce u Brna. Jiné bydliště žalobce ke dni podání žaloby v databázi zjištěno nebylo. Krajský soud v Brně odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu z 15. 5. 2007, č. j. 2 Azs 15/2007, podle něhož k řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ve věci azylu je místně příslušný krajský soud, v jehož obvodu je žadatel o udělení azylu v den podání žaloby hlášen k pobytu, nikoliv ten krajský soud, kde se žalobce fakticky zdržuje, či krajský soud, v jehož obvodu uvádí žalobce místo svého pobytu.

Krajský soud v Brně uvedl, že žalobce nebyl ke dni podání žaloby dne 3. 12. 2013 hlášen k pobytu v České republice na adrese Přijímacího střediska v Zastávce, a protože v žalobě uvedl, že pobývá v obvodu Městského soudu na adrese Arcidiecézní charity, Azylový dům sv. Terezie, Praha 8, je k řízení příslušný Městský soud v Praze.

Městský soud v Praze s postoupením věci nesouhlasil a předložil věc Nejvyššímu správnímu soudu k rozhodnutí o příslušnosti podle ustanovení § 7 odst. 5 s. ř. s. Svůj postup odůvodnil poukazem na podanou žalobu, z níž podle Městského soudu v Praze vyplývá, že ke dni podání žaloby měl žalobce hlášen pobyt na území České republiky v přijímacím středisku v Zastávce u Brna, neboť i když toto středisko opustil, v hlášení pobytu se nic nezměnilo.

Z databáze žadatelů o mezinárodní ochranu vedené žalovaným Nejvyšší správní soud ověřil, že žalobce má v evidenční kartě ke dni 28. 11. 2013 zaznamenán odchod z Příjímacího střediska Zastávka u Brna s poznámkou „po NPM“. Z obsahu předloženého soudního spisu dále Nejvyšší správní soud ověřil, že žaloba (z 29. 11. 2013) byla podána k soudu poštou 3. 12. 2013.

Podle ustanovení § 7 odst. 5 s. ř. s. platí, že není-li soud, u něhož byl návrh podán, k jeho vyřízení místně příslušný, postoupí jej k vyřízení soudu příslušnému. Nesouhlasí-li tento soud s postoupením věci, předloží spisy k rozhodnutí o příslušnosti Nejvyššímu správnímu soudu. Rozhodnutím Nejvyššího správního soudu o této otázce jsou soudy vázány.

Místní příslušnost krajského soudu v řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu ve věcech mezinárodní ochrany určuje § 32 odst. 3 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, jenž je takto výjimkou z obecného pravidla určování místní příslušnosti krajského soudu podle § 7 odst. 2 s. ř. s. Podle § 32 odst. 3 zákona o azylu platí, že „*k řízení o žalobě je místně příslušný krajský soud, v jehož obvodu je žadatel o udělení mezinárodní ochrany (žalobce) v den podání žaloby hlášen k pobytu*“.

V projednávané věci se liší názor obou krajských soudů na skutečnost, že žalobce ještě před podáním žaloby dnem 28. 11. 2013 opustil Příjímací středisko v Zastávce.

Podle § 77 odst. 1 zákona o azylu je místem hlášeného pobytu žadatele o udělení mezinárodní ochrany azylové zařízení, do něhož je ministerstvem umístěn. Azylovými zařízeními jsou: příjímací středisko, pobytové středisko a integrační azylové středisko (srov. § 2 odst. 13 zákona o azylu). Ke změně hlášeného pobytu podle § 77 odst. 2 a násl. zákona o azylu může dojít teprve písemnou žádostí žadatele o udělení mezinárodní ochrany podanou ministerstvu; ministerstvo vede evidenci místa pobytu žadatelů o udělení mezinárodní ochrany, místa pobytu osob požívajících doplňkové ochrany a místa pobytu azylantů [§ 71 odst. 1 písm. b) zákona o azylu].

Příjímací středisko slouží k ubytování cizince do doby provedení úkonů podle § 46 zákona o azylu, popř. po dobu, kterou stanoví tento zákon (srov. § 79 odst. 2 zákona o azylu). Žadatel o udělení mezinárodní ochrany nesmí opustit příjímací středisko, leda za podmínek § 46 odst. 1-3 zákona o azylu. Za podmínek § 46a zákona o azylu ministerstvo naopak rozhodne o povinnosti žadatele o udělení mezinárodní ochrany setrvat v příjímacím středisku.

Nejvyšší správní soud z uvedeného výčtu pravidel evidence pobytu a pohybu žadatele o mezinárodní ochranu má za to, že i když ke dni podání žaloby žalobce opustil Příjímací středisko v Zastávce a fakticky již pobýval na jiné adrese v Praze, z hlediska zákonných podmínek trvalo jeho hlášení k pobytu v původním příjímacím středisku a podmínky místní příslušnosti Krajského soudu v Brně dle ustanovení § 32 odst. 3 zákona o azylu jsou ve věci zachovány.

Nejvyšší správní soud proto rozhodl, že v dané věci je k řízení příslušný Krajský soud v Brně.

pokračování

Nejvyšší správní soud v citovaném rozsudku z 15. 5. 2007, č. j. 2 Azs 15/2007 – 51, přijal obdobný závěr za skutkového stavu, kdy stěžovatelky byly fakticky umístěny v zařízení pro zajištění cizinců.

Ve smyslu ustanovení § 7 odst. 5 s. ř. s. jsou soudy rozhodnutím Nejvyššího správního soudu o této otázce vázány.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 30. ledna 2014

JUDr. Jaroslav Vlašín
předseda senátu